

διαφύγουν εἰς τὴν παραξάλην καμπάσην ἐρόδου, μεταχειρίζομενοι ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὰς καραβίνας των Ἀλλ' ἔπειτα τὶ θὰ ἔγινοτο . . .

Τὸ βέβαιον εἶναι δὲ τὸ χωρίον δὲν ἡ-
πειλήθη κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς ἔδο-
μάς, παρὰ μόνον ἀπὸ κάποια λίφια, τὰ
ὅποια ὁ Κάμης καὶ οἱ σύντροφοι του δὲν
εἴχον ἀπαγγήσει εἰς τὸ Μέγα Δάσος.
"Ἄν οἱ Βάγδοι ἔζων εἰς τὸ Νηγάλα, ἀν-
έπειτερον εἰς αὐτὸν κάθε νύκτα, εἴχον
ἐν τούτοις καὶ μερικάς καλύβας παρά-
τὰς ὅψις του ρίου. Ἡτο τρόπον τινὰ
μικρὸς ποτάμιος λίμνη, ὃπου συνηθροί-
ζοντο τὸ ἀλιευτικὰ πλοιάρια, τὰ ὅποια
ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίζωνται κατὰ τῶν
κροκοδείλων καὶ τῶν ἵπποπτάμων, πο-
λυκρέμων εἰς τὰ ἀφρικανικὰ ὄδατα.

Μίαν ἡμέραν, καὶ ἀκριβῶς τὴν 9 Ἀ-
πριλίου, μέγας θόρυβος ἥγετο. Κραυγὴ
ἀντήχουν ἀπὸ τὸ μέρος του ρίου. Ἡτο
ἄρχει γε ἔχθρικὴ ἐπιδρομή; ἐπῆρχοντο
νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν Βάγδων ὄντα
ὅμοια μὲ αὐτοὺς; Βεβαίως, ἐνέκα τῆς
τοποθεσίας του, τὸ χωρίον ἦτο ἀπρόσ-
βλητον. Ἀλλ' ἀν ὑποθέσωμεν ὅτι ἔβα-
λαν τὰς ἀδειάση, κατὰ τῆς ἀγέλης ἀπὸ
τοῦ ὕψους τῶν δένδρων, γὰρ συντρίψη τοὺς
ποταμογόλους μὲ κάλαζαν σφαρῶν, πρὸς
πρωτογενεῖς αὐτοὶ εἴχον ἵσως μεταχειρί-
σθεῖ κατὰ τῶν γειτόνων των, δὲν ἦτο ἀδύ-
στον νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν καὶ οἱ γείτονες
μὲ τὰ ὄδατα τοῦ μικροῦ ποταμοῦ.

Ο Μάξ Ούμπερ ἐσυλλογίσθη νὰ λά-
βῃ μέρος εἰς τὴν μάχην. Νὰ πάρῃ τὴν
καραβίναν του καὶ τὴν του Τζάν Κόρτ,
γὰ τὰς ἀδειάση, κατὰ τῆς ἀγέλης ἀπὸ
τοῦ ὕψους τῶν δένδρων, γὰρ συντρίψῃ τοὺς
ποταμογόλους μὲ κάλαζαν σφαρῶν, πρὸς
μεγίστην ἔκπληξιν τῶν Βάγδων, — τοῦ-
το θὰ ἦτο ταχὺ καὶ εύκολον. Ἀλλ' ὁ
φρόνιμος Τζάν Κόρτ, ὑποστηριζόμενος
καὶ ὑπὸ του Κάμη, καθησύχας τὸν ὄρ-
μητικὸν του φίλον.

Μὲ τὰς πρώτας κραυγάς, ὁ Ράτζη
καὶ περὶ τοὺς τριάκοντα πολεμισταί, ὥρ-
μασαντες πρὸς τὴν λίμναν, κατῆλθον
αὐτὴν μὲ ταχύτητα πιθήκων. Ο Τζάν
Κόρτ, Ο Μάξ Ούμπερ καὶ ὁ Κάμης,
δόηγούμενοι ὑπὸ του Λδ-Μάξ, ἐφθασαν εἰς
τὸ μέρος του χωρίου ὅποθεν ἐφαίνετο
τὸ ρίον.

Ἄγέλη, δχι ἱπποποτάμων, ἀλλὰ κοι-
ροποτάμων ἢ μᾶλλον ποταμοχόρων,
εἴχον ἔκομη ἐκ τῆς λόχης καὶ συ-
νέτριθον τὰ πάντα εἰς τὴν διάβασίν των.

Οἱ χοιροὶ αὐτοὶ τοῦ ποταμοῦ, τοὺς
ὅποιούς οἱ Βόερς ὄνομάζουν μ. π. ζ-βά-
ρη, οἱ δὲ "Ἀγγλοι" μ. π. ε-π-ί γη, ἀπαν-
τῶνται εἰς τὰς χώρας του Εὐέλπιδος Α-
κρωτηρίου, εἰς τὴν Γουγένην, εἰς τὸ
Κόγγον, εἰς τὸ Κάμερον, καὶ προξε-
νοῦν μεγάλας φθοράς. Μικρότεροι ἀπὸ
τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγριόχορον, ἔχουν τρί-
χωρα ἀφθονώτερον, χρῶμα βαθὺ κοκ-
κινωπόν, μυτερά ὡτα καταλήγοντα εἰς
θύσανον τριχών, χαίτην μελανήν καὶ λευ-
κόδοτίκον, ρύγχος ἀνεπτυγμένον, καὶ
οἱ ἄρρενες μόνον, ἐν ἔξογῳ μαρτυρίᾳ
μεταξύ ρίνδος καὶ δραματικοῦ.

Οἱ χοιροὶ αὐτοὶ τοῦ ποταμοῦ, τοὺς
ὅποιούς οἱ Βόερς ὄνομάζουν μ. π. ζ-βά-
ρη, οἱ δὲ "Ἀγγλοι" μ. π. ε-π-ί γη, ἀπαν-
τῶνται εἰς τὰς χώρας του Εὐέλπιδος Α-
κρωτηρίου, εἰς τὴν Γουγένην, εἰς τὸ
Κόγγον, εἰς τὸ Κάμερον, καὶ προξε-
νοῦν μεγάλας φθοράς. Μικρότεροι ἀπὸ
τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγριόχορον, ἔχουν τρί-
χωρα ἀφθονώτερον, χρῶμα βαθὺ κοκ-
κινωπόν, μυτερά ὡτα καταλήγοντα εἰς
θύσανον τριχών, χαίτην μελανήν καὶ λευ-
κόδοτίκον, ρύγχος ἀνεπτυγμένον, καὶ
οἱ ἄρρενες μόνον, ἐν ἔξογῳ μαρτυρίᾳ
μεταξύ ρίνδος καὶ δραματικοῦ.

Διέτι δὲν ἦσαν δλιγύτεροι τῶν ἑκα-
τόντων, καὶ ἡ ἐπιδρομή των κατὰ τῆς ἀρ-
ιστερᾶς ὅψης του ρίου ὑπῆρξε τὴν ἡμέ-
ραν ἔκεινην καταστρεπτική. Αἱ περισσό-
τεραι τῶν καλυδῶν εἴχον ἥδη ἀντρά-
πη, ὅταν τὸ στράτευμα τοῦ Ράτζη κατέ-
φθεσεν ἐπὶ τόπουν.

Διὰ μέσου τῶν κλάδων τῶν τελευ-
ταίων δένδρων, δ Τζάν Κόρτ, ὁ Μάξ Ού-
μπερ, ὁ Κάμης καὶ ὁ Λάγκας ἡδυνήθη-
σαν νὰ γίνουν αὐτόπται τοῦ ἀγῶνος, ὁ
ὅποιος ὑπῆρξε βραχὺς ἀλλ' ὅχι καὶ ἀ-
κίνδυνος. Οἱ πολεμισταὶ ἀνέπτυξαν με-
γάλην ἀνδρείαν τὰς κορυφάς, αἱ δομοί
τοιούτους εἴχον ἀνέρειν τὸν πόλεμον
τοῦ Ράτζη.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκαν Κόρτ, —
τοῦ Λαγκάνης καὶ οἱ σύντροφοί του δὲν
εἴχον ἀπαγγήσει εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ράτζη εἴχον
έπειτερον εἰς τὴν Λάγκανην.

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια· ίδια σελ. 353.)

— Κύριε, είπεν ένα βράδυ ο Γιαννιός, ένα φ' «εστρωνε το κρεβάτι» του Βαλεντίνου, το όποιον ήτο άπλος σωρὸς ἄχυρου εἰς το δύσθιος ένος σταύλου χώρις, τί μας ἔλεγε λοιπὸν ὁ καλόγηρος, πᾶς θάμας δέχωνται οἱ ἄνθρωποι σὰν παιδιά των; Δὲν ἔταξεις ψεις ποτὲ· ἐτὴ Λουβαρδία; . . .

— Ή χώρα ποῦ ἔταξεις ψεις, Γιαννιέ, εἶναι μακριά, ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα...

— Τὴν πρώτη φορὰ ποῦ ἔπερσάμε ἀπὸ ἔδω, θυμάσθε τὶ ωραία ποῦ σας ἐφανιετο ἡ Λουβαρδία; . . .

— Τότε ἔταξειδεύαμε μὲ ἀμάξι... Καλὴ γάντα, Γιαννιέ, εἴμαι πεθυμένος ἀπὸ τὴν κούρασι!

Τρία τάλληρα, δεμένα εἰς τὸ μανδήλι του Βαλεντίνου, ἀπετέλουν τώρα δῆλην τῶν τὴν περιουσίαν, τὸν τελευταῖον φραγμὸν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς πείνας... Τὰ χρήματα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ βαστάξουν δισφ τὸ δυνατὸν περισσότερον· διὰ τοῦτο οἱ ταξιδιώται ἔτρωγαν ἀκριθῶς διτεῖς ἔχρειάζετο διὰ νὰ μὴν ἀποθάνουν: μίαν λαχανόσουπαν τὸ βράδυ, ἔνα μαύρο φωμί, τὸ όποιον ἔπειραν μαζί των τὸ πρωτὶ διὰ νὰ ἀποτορήσουν.

Ἔλθεν ἐν τούτοις ἡμέραις, κατὰ τὴν ὁποιαν καὶ ἡ τελευταία πεντάρα τοὺς ἔψυγε. Κατηφεῖς, ἐκνταξαν ἐπὶ πολὺ τὴν τραχεῖαν χείρα τοῦ χωρικοῦ, «Μὲ τὸ ἔνα χέρι κρατεῖ τὸν κύριον του, καὶ μὲ τὸ ἄλλο πάνεται ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν ἔλατων. (Σελ. 365 στήλ. α').)

Ἔπειτα αἰγιδίως, αἰσθανθέντες ἐντροπήν, ἔτρόπησαν εἰς φυγὴν ὡς ἀν εἰχαν κάλεσθαινον γόμισμα. «Ἐ-

“Μὲ τὸ ἔνα χέρι κρατεῖ τὸν κύριον του, καὶ μὲ τὸ ἄλλο πάνεται ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν ἔλατων. (Σελ. 365 στήλ. α').”

Ἔτο η εἰκοστὴ πέμπτη ἡμέρα ἀφ' ἧς ἀνεγνωρισαν, καὶ εἰχον φάσθαι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Ἀλπεων. «Ἐθλεπον, ἀνυδοῦντες τὴν κεφαλήν, τὸ γιγάντειον τεῖχος, τὸ όποιον τοὺς ἔφραττε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ηξευραν δὲ, διπλῶς ἀπὸ τὸ βουνὸν ἐκεῖγο, ὑψοῦτο ἐν ἄλλο,

ἔπειτα ἐν ἄλλο, δὲν τὸ Πεδεμόντιον, δῆλη ἡ Σαβοΐα, ὥκεινος πέτρινος, τοῦ ὅποιου ἔκαστον κύμα, ἀκίνητον καὶ τεράστιον, θά τους ἔστοχιζεν δῆλοκληρον· Ἐδύνατο καὶ ἔσητλημένοι, πῶς θὰ τὰ ἔνγαζαν πέρα; Καὶ πρῶτα-πρῶτα, πῶς θὰ ἔδειπνοῦσαν ἔκεντο τὸ βράδυ;

Καθήμενοι ἐπὶ μᾶς πέτρας, ἐκνταξαν, χωρὶς νὰ λέγουν τίποτε, τὴν ἀτελεύτητον βουνοστειράν. Καὶ οἱ δύο χουν μίαν λέξιν εἰς τὰ χεῖλη, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο σιωποῦν, διότι η λέξις αὐτὴ εἶναι φοβερά: «Νὰ ζητιανέψωμε!» Ο Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννιός αἰσθάνονται ὅτι θάβανοισθεῖν σκληρῶς καὶ διὰ πολὺν καιρὸν ἀπὸ τὸν πεντανάντιον πόλον τοῦ Πεδεμόντιον, καὶ πάνεται ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν ἔλατων. Αλλοτε ἀκούεται χείμαρρος μουγγιρίων ἀγρίων εἰς τὸ σκότος, τὸν όποιον πρέπει να περάσῃ.

— Θάρρος, λέγει ὁ Βαλεντίνος ἀς φάγωμεν ἐδῶ τὸ τελευταῖον κομμάτι φωμοῦ, καὶ ὡς πιούμε νερό, ἔκει-πέρα, ἔκει-πέρα, ἀπὸ τὸ μικρὸν γαλάζιον ρυάκιον...

— Ο Γιαννιός ἐπιτέλους εἶπε: — Βλέπω διτι ἔχουν σπείρη στάρι ἔκει-πάνω, εἰς τὰ καφοχώραφά των... Εἶναι η ἐποχὴ ποῦ θερίζουν καὶ είμπορεν νὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ θεριστάς. Θὰ πάγω νὰ μισθωθῶ... Θά με δανείσουν βέβαια ἔνα δρεπάνι... καὶ ὡραία καρδίσωμε λίγα λεπτά, τραβοῦμε πάλι μπροστά, καὶ ἔχει ὁ Θεός!

— Θὰ ἐργασθῶ καὶ ἔγω μαζὶ σου, ἀνέκραξεν ὁ Βαλεντίνος· Θὰ μαζεύω τὰ στάχια, θὰ κάνω δεμάτια... Γιατὶ ξεύρεις, Γιαννιέ, η γεωργία εἶναι ἔργασία εὔγενής: στρατιώτης, ιερέυς, καὶ γεωργός, αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπαγγέλματα τῶν εὐγενῶν. Λοιπὸν ἔμπρός!

— Η ἔδεια διτι θὰ κερδίσουν τὸ φωμί των χωρικοῦ, «Μὲ τὸ ἔνα χέρι κρατεῖ τὸν κύριον του, καὶ ἡ όποια εἶχε πάρη τὸ χάλκειον γόμισμα.» Εἶπειτα αἰγιδίως, αἰσθανθέντες ἐντροπήν, ἔτρόπησαν εἰς φυγὴν ὡς ἀν εἰχαν κάλεσθαινον γόμισμα. «Ἐ-

πειτα αἰγιδίως, αἰσθανθέντες ἐντροπήν, ἔτρόπησαν εἰς φυγὴν ὡς ἀν εἰχαν κάλεσθαινον γόμισμα. Εἶτα τοῦ χωρικοῦ, τὸ πέργον τὸ μονοπάτι, τὴν τραχεῖαν καὶ πετρώδη ἀτραπόν, ἡ όποια ὅδηγεται ἐπάνω, πρὸς τὸ βουνόν. Τὶ ἀνηφορικός, τὶ κουρχτικός ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ δρόμος! Συγχάλιτα μετακινοῦν μὲ τὸ πόδι των καμπιάν πέτραν, τῆς ἐποίας ἀκούουν δύσιων τὸ φοβερὸν κκτραχούλισμα. Αλλοτε συγαντοῦν μεγάλα τεμάχια βράχου, κυλισθέντα ἔως ἔκει καὶ συσσωρευθέντα ὑπὸ τοῦ χειμάρ-

ρου, τὰ ὅποια διὰ νὰ διέλθουν πρέπει νὰ μεταχειρισθοῦν καὶ τὰς χεῖρας των... Εξέστακτον, ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Γιαννιός ἐπῆραν βῆμα δρειδατικόν, βραδὺ καὶ ρυθμικόν. Αναβαίνουν χωρὶς νὰ δηλιλούσι, σώματαν φοβερά. Κάθε τόσον ὁ Βαλεντίνος σταματᾷ καὶ περιμένει ἔως νὰ πάνεται οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας του. Αναβαίνουν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐπὶ δύο ώρας... Τέλος πάντων, ἰδού η κορυφή.

Νέα χώρα ἀπλόνεται ὑπὸ τοὺς δρυαλούσις των κύριοις του, καὶ μὲ τὸ ἄλλο πιάνεται ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν ἔλατων. Αλλοτε ἀκούεται χείμαρρος μουγγιρίων ἀγρίων εἰς τὸ σκότος, τὸν όποιον πρέπει να περάσῃ.

Καὶ ὁ Γιαννιός ἀναρριγάται, σκαρφα-

λόνεται τὸν σκληρὸν βράχον, πρὸς τὸν ἀμυδρὸν ἀστέρα, δῆπου εἶναι ἡ σωτηρία.

Ο Γιαννιός θὰ ἔχλωμαζεν ἀπὸ τὸν φόδον του, ἀν ἡμιποροῦσε νὰ ἴδῃ τὸν δρόμον ποῦ εἶχε πάρη.

Συγχάλιθάνεται τὸν κατήφορον τόσον ἀπότομον, ωστε σταματᾷ καὶ δὲν τολμᾷ νὰ προχωρήσῃ βῆμα. Μὲ τὸ ἔνα χέρι πρατεῖ τὸν κύριον του, καὶ μὲ τὸ ἄλλο πιάνεται ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν ἔλατων. Αλλοτε ἀκούεται χείμαρρος μουγγιρίων ἀγρίων εἰς τὸ σκότος, τὸν όποιον πρέπει να περάσῃ.

— Άλλοτε πάλι, ὁ Γιαννιός, ἀφίνων τὸν κύριον του χόμῳ, πρόχωρει ὀλίγα βῆματα πρὸς ἔξερεύησιν. . . «Ἐρπει, καὶ τὸ χέρι του, τὸ όποιον Φηλαφεῖ, συναντᾷ τὸ κενόν: ἔκει εἶναι ἡ ἀδυσσος, εἶναι ὁ κρημνός, εἶναι ὁ θάνατος, ἐνεδρεύων διὰ νὰ τους καταπιῇ...»

Δυστυχή καὶ ἀφωτιώμενός εἶναι Γιαννιέ! Θὰ τελειωσῃ λοιπὸν καὶ αὐτὴ η φοβερὰ νῦξ τῶν κινδύνων καὶ τῶν βασάνων; . . .

Αἱ δυνάμεις του τὸν ἔγκαταλείπουν. . . μετ' ὀλίγον θὰ καταβληθῇ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν κούρασιν. . . «Άλλ᾽ ίδοι, γλυκοχαρίζει η αὐγή, καὶ ὁ Γιαννιός διακρίνει ἔκει πλησίον, εἰς τὸ ἀμφίβολον φῶς, σύμπλεγμα οἰκίσκων μὲ πελωρίας στέγας, αἱ ὁποῖαι διοικάζουν μὲ κράνη. Κτυπά τὴν πρώτην θύραν: παρουσιάζεται ἔνας γέρων, τοῦ ἀποίου η λευκὴ γενειάς καὶ τὸ ἀγαθό βλέμμα ἐνθρεύουν κάπως τὸν δυστυχή Γιαννιόν.

Ο γέρων τῷ ἀπειθεῖνει μίαν ἐρώτησιν εἰς ιδίωμα ἀκατάληπτον, καὶ ὁ Γιαννιός, ὁ ὄποιος δὲν εἰμπορεῖ νάποκριθῆ, ἀποδέτει τὸ σῶμα τοῦ κύριου του παρὰ τὸ κατώφλιον. «Ἐπειτα γονατίζει καὶ συνάπτει τὰς χεῖρας, διπάς τοῦ Θεοῦ.

— Άλλ᾽ ηδη ὁ γέρων ἔχει σκύψη διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν δυστυχή ἐκεῖνον, τὸν κατακείμενον παρὰ τὴν θύραν του. Δίδει μέσα μίαν διαταγή, καὶ ὁ Γιαννιός βλέπει μίαν γραίαν βούνησιαν, πολὺ μελαχροινήν, πολὺ λαρωμένην, η ὄποια τρέχει, καὶ φωνάζει, καὶ βάλει ἀσπρά σεγόνια εἰς τὸ μονάχριον κρεβάτι τῆς καλύνης. «Ασπρά σεγόνια; I. Ο Γιαννιός, ο ὄποιος πολλὰς ἔβδομάδας εἶχε νὰ ιδῃ τέτοιο πράγμα, χύνει δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης. Βοηθεῖ νὰ τοποθετήσουν τὸν Βαλεντίνον εἰς τὸ κρεβάτι, βλέπει ἀν εἶναι καλά. . . καὶ ἔπειτα πίπτει κάτω καὶ αὐτὸς. . . Πολύ του ποῦ ἔβασταξεν ως τὸν σώμα τοῦ καρδιάς την πεντάρα τοῦ καπέλου της καλύνης. Ασπρά σεγόνια; I. Ο Γιαννιός, ο ὄποιος πολλὰς ἔβδομάδας εἶχε νὰ ιδῃ τέτοιο πράγμα, χύνει δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης. Βοηθεῖ νὰ τοποθετήσουν τὸν Βαλεντίνον εἰς τὸ κρεβάτι, βλέπει ἀν εἶναι καλά. . . καὶ ἔπειτα πίπτει κάτω καὶ αὐτὸς. . . Πολύ του ποῦ ἔβασταξεν ως τὸν σώμα τοῦ καρδιάς την πεντάρα τοῦ καπέλου της καλύνης. Ασπρά σεγόνια; I. Ο Γιαννιός, ο ὄποιος πολλὰς ἔβδομάδας εἶχε νὰ ιδῃ τέτοιο πράγμα, χύνει δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης. Βοηθεῖ νὰ τοποθετήσουν τὸν Βαλεντίνον εἰς τὸ κρεβάτι, βλέπει ἀν εἶναι καλά. . . καὶ ἔπειτα πίπτει κάτω καὶ αὐτὸς. . . Πολύ του ποῦ ἔβασταξεν ως τὸν σώμα τοῦ καρδιάς την πεντάρα τοῦ καπέλου της καλύνης. Ασπρά σεγόνια; I. Ο Γιαννιός, ο ὄποιος πολλὰς ἔβδομάδας εἶχε νὰ ιδῃ τέτοιο πράγμα, χύνει δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης. Βοηθεῖ νὰ τοποθετήσουν τὸν Βαλεντίνον εἰς τὸ κρεβάτι, βλέπει ἀν εἶναι καλά. . . καὶ ἔπειτα πίπτει κάτω καὶ αὐτὸς. . . Πολύ του ποῦ ἔβασταξεν ως τὸν σώμα τοῦ καρδιάς την πεντάρα τοῦ καπέλου της καλύνης. Ασπρά σεγόνια; I. Ο Γιαννιός, ο ὄποιος πολλὰς ἔβδομάδας εἶχε νὰ ιδῃ τέτοιο πράγμα, χύνει δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμ

ον Νεάριδα— ὁ Ἀστήρ τοῦ Φαλήρου μὲ τὸν Σείριον καὶ Δεοποιύιδα Παραχράτηοι— ἡ Νεάριδα τῷ Σπετσών μὲ τὸ Κερτόρ, Ρόδιον Δάκιμον καὶ "Ελλήρα Σημαιοφόρος"— ἡ Αύρα τῆς Κερκίνης μὲ τὴν Ἐκάτην καὶ Λάτριδα τῆς Ελλάδος.

Εἰδοποιοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν, διτὶ ἀν δὲν ἀπόδωσουν τὰ ὄφειδέμενα τετράδια, δὲν θὰ ἴδωσι τοῦ λοιποῦ δημοσιευμένας προτάσεις των περὶ γένων ἀνταλλαγῶν. Κατὸ τὸ ληφθὲν γενικὸν μέτρον, τώρα δημοσιεύνονται αἱ προτάσεις μόνον ἔκεινων, οἱ δόποι δὲν ὀφειλούν κανέναν τετράδιον.

"Ἄπο ένα γλυκὸ φίλακτο στέλλεις ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: "Ἄγρειλον δύρη φύρων" (ἡ μετάφρασις πολὺ καλή: ἔδωσα τὴν επιστολήν σου πρὸς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ δόποις θὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ") Πειραιώνηρ Νόκτα (εἶαι τὴν γάμης νὰ μὴν ἀλλέκτη φευδωνύμον) "Αρρικαρικὸν" Ήλιον (τὸ τετράδιον τῶν Πνευματικῶν ἀσκήσεων δὲν εἶναι τίποτε ἰδιαίτερον τὸ κάμψις καθένας: ὅπως τοῦ ἀρέσει: εἴπα μόνον, διτὶ προτιμῶ τὰ μεγάλα τετράδια) Ἔσπεριονταρ, Σίδι, "Ηρώα Περέσα (ἔστεια)" Ἀστέρια τοῦ Φαλήρου (βέβαια, εἴσαι δικαιολογημένον). Δημ. Α. Χέλμηρ (ἔστεια: εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνέργειας) Δρῦν τοῦ Παραγανού (διὰ ἐλήφθησαν) Αὔρα τῆς Κερκίνης (ἔχει καλῶς ἡ περήν, μ' ἐρωτᾶς εἰνες συνδρομηταὶ μού ἀλλὰ διατι μὲ ἀναγκάζεις νὰ συντομεύων τὰς πληροφορίας σου;) Ἀταβύριον Ρόδου ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ὥραιαν καὶ ἀπρόστοτὸν αὐτὴν περιγραφὴν τοῦ Παναράματος, διὰ τοῦ ὅποιου ἐπεσκέψθης τόσα μέρη τῆς Ἑλλάδος;) Κωροτ. Α. Παύλου (δύστυχης, καὶ αὐτὸ τὸ έχει ἄλλο;) Κυριτσαχον Κύμα (πῶ, πῶ, τὸ Φιλογραφία! μὰ καὶ σὺ, ὁ ποστητής, παρεσύρθης εἰς τὴν ἀνόρτην αὐτὴν παιδίαν; ὥραια ἡ περιγραφὴ τῆς ἐκδρομῆς;) Στάρλευ (δὲν εἰμπορεῖς τάχα νὰ ἔλθεις καὶ νὰ συστηθῆς μόνος σου; οκαλὴ μέρα σας! είμαστε σ... σιωπή!) Ισθμὸς τοῦ Πιγαμᾶ, Γλυκεῖαν Ἀδριηνῆς (έστεια: δὲν πιστεύως δὲν ἔχεις εύρυταν αὐτὸ τὸ λέγει μετριορρόνως γυμνάσου ὀλέγον, καὶ νὰ ἔλθῃς καὶ ὅτι τὶ τὸ εὔκολα ποῦ οὐ σου φαινόνται;) Διαβολάκι τοῦ Ηειραΐδης, Νευρόσπαστον (ἔστεια: τὰ ἔλασα;) Πίθηκον τοῦ Βαρύεαν, Κελατιστραρ (ὅ, ὥρα ἐννόησα! ἀλλὰ ποὺ νὰ ὑποθέους δὲν ἔτηγες εἰς τὸ θίσιον ἔργον πολλές φορές;) Ἀστέρια τῆς Αγρατῆς (βραβεῖον ἔστειλα σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειας) Φιλεργον Μέλισσαν (ἔλασα) Σεντενέρον Σεκυνώριον ([Ε] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολῆν ἐπιθυμῶ νὰ μου γράψῃς τακτικά πραγματικάς, εἰς τὴν πόλιν ποὺ εἴσαι τώρα, ἔχω πολλοὺς συνδρομητάς ἀλλὰ πάντα θὰ εὔρῃς κανεναδιὰ νὰ τὸν ἐγράψῃς); Λευκηρόν Ακασταρ (ἔστειλα: ἔγινες καλά;) Οβελλοκον τῆς Κλεοπάτρας (δὲν ὀφελεῖς εἰς κανένα) Ἐκάτην κλ. κλ.

Εἰς δοσας ἐπιστολὰς ζλαβα μετὰ τὴν 9 Νοεμβρίου, διάπαντήσω εἰς τὸ προσεξτέ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λίσταις δευταὶ μέχρι τῆς 4 Ιαγουαρίου τὸν πόλιον δέν νὰ τρέψουν τὰς λίσταις τον οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται δὲ τὸ Ιεράρχειον μαζὶ εἰς φωνήσους, ών ἔκαστος περιφέρει 20 στόλια καὶ τιμάται φρ. 1.

543. Λεξιγριφος.

Τύραννος τῶν Αθναίων σχηματίζεται γνωστὸς "Αν μὲ γράμμα καὶ μὲ σίνα ἐνωδῇ καὶ δὲ στρατός." Εστάλη δὲν τοῦ λοιποῦς τῆς Ανατολῆς.

544. Στοιχειόγριφος

Κράτος τι τοῦ νέου Κόσμου
"Ἐνα γράμμα του ἀλλάζῃ,
Σὲ καρμάτι βιβλιοθήκη
Αἴφνιδος δὲ πετάξῃ.
Εστάλη δὲν τοῦ λοιποῦς τῆς Ανατολῆς.

545. Τονδύριφος.
Στὴν θάλασσαν ευρίσκομαι ἀφθόνως·
Κατέβηκε τοτὲ λήγουσταν ὁ τόνος;
Ἐτοι μὴν κυττάς ὁρογραφία,
Καὶ τοτὲ τοῦ Ἀστέρος τῆς Αγία.
Εστάλη δὲν τοῦ λοιποῦς τῆς Ανατολῆς.

546. Αναγοριμάτεισμός.

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Εύρωπης δύναται νὰ μετηγίνεις
[τῆσσας]
Κι' ἔργον τέχνης θὰ ἐπιτύχῃς ἀν μαναρ-
ματίσῃς
Εστάλη δὲν τῆς Ηραΐδος τοῦ Ζαλόγρου.

530. Μέγα Κρικωτόν.

η * ο * κ * ι * ι * η * ο * *

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστέρισκοι διὰ γραμμά-
των οὔτως, ὃστε νὰ σχηματισθοῦν διὰ δῶμα 36
λέξεις, ἐκάστη τῶν διοίων θάρχιζε πότε δια-
μένη τοῦ σχηματος κατὰ σειρὰν καὶ θάπτετη-
ται ἀπὸ δια γράμματα θέληση ἐκ τῶν κατόπι-
τοῦ αἵ τις πρόσωποι λαμβανομένου. Ἡ ἀνάγνωσις
θάρχιζε ἀπὸ τὸ Σ καὶ θὰ κάμη δόλον τὸν κύ-
κλον, ἔως νὰ καταλήξῃ πάλιν εἰς τὸ Σ. Ἡ δρ-
ούσαρφαί δὲν τηρεῖται.

Εστάλη δὲν Παν. Ν. Περιστοπούλου.
531-536. Φωνηγεντόγριφος.

Τῇ βοηθείᾳ ἐνδὲ, φωνήνετος πάντοτε
ἐπαναλαμβανομένου, σχημάτισον διὰ τῶν κατω-
τέρω συμπλέων, ὃν ἡ τάξις δύναται νὰ μετα-
βλητῇ, ἐξ λέξεις.

μικτοπλ - ριθροφο - ξηρχ - γρυμ - ρθυθ - ριθρ
Εστάλη δὲν τῆς Ηραΐδος τοῦ Ζαλόγρου

537. Κεκρυμένη Παροστρά.

"Η μικρούλα μας ἡ Βιρμα
Ἀγαπᾶ πολὺ τὸ φέμυται.
Κι' ως νὰ φάσῃ, ὡς νὰ μη
Ἀπ' τὴν πόρτα καὶ νὰ βγῃ
Ἐνα φέμυται θά μας πή...
Ἄλλα ποὺ της φτάνει ἔνα!
Βγάζει δὲ νοῦς της γιλία ἔνα,
Πίντα δύμας δὲν κολλούν.
Κι' διοί τὴν περιγέλουν.
Εστάλη δὲν τῆς Ηραΐδος τοῦ Ζαλόγρου

538-560. Μαγικὴ Συλλαβή μετὰ
συλλαβικῆς Ακροστιχίδος.
Τὴν ἀνταλλαγὴν τριών γρυμάτων ἐκάστης
τῶν κάπως λέξεων, διὰ μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε
τὴν αὐτήν, σχημάτισο ἀλλὰς τόσας λέξεις, ών αἱ
ἀρχικαὶ συλλαβαὶ ἀποτελοῦν σπλάγχναν:
ἀρχτόμυς, δρομαῖς, πυραμίς.

561. "Ελλειποσύνωφων.
αε - εο - απα - α - απεσαα -
Τοτάπια τὸ Πέρανιμον Λασκαράτου.

562. Γρέφος.

X1αρ X1 Ο θνX11 πολεμῶ
Εστάλη δὲν τῆς Ηραΐδος τοῦ Ζαλόγρου.

ΑΥΣΕΙΣ

εὖν Πνευματικῶν Ακηκον τῶν φύλων 37 καὶ 38
416. Ἀνάρη (ἀνά φ.). — 417. Μίδας (μήδας).
— 418. Λαύρων-αύριον. — 419. Μῆσος- μισός.

420. Σ Ο Λ Ω Ν 421.

Χ Α Ρ Ω Ν

Ν Ο Μ Ο Σ

Β Ο Λ Κ Ο Σ

Σ Ι Φ Ω Ν

10	15	25	50
30	30	10	30
55	55	525	15
5	5	50	40

422-423. 1. "Η δροχὴ εἶναι φυσικὸν φαινόμενον 2, ὃ Κρόνος εἶναι μέγας ἀστήρ. — 424. ΚΕΦΑΛΗ (Κρίνων, Εύρωτας, Φιλύρα, Ἄρη,

Λέων, Ἡρα.) — 425. Ταχεῖς οἱ φρενεῖν οὐκ ἀ-
σφαλεῖς. — 426. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα
— 427. Δημόφος (δῆ, η, φοβος) — 428. Δινη
(δή, νή). — 429. Ιάλμενος. — 430. Δέμα-
Μέδα.

431. ΠΡΑΓΑ 432. ΘΕ - Α - ΝΟ

Ρ Ι Ν Η

Α Ν Α

Γ Η

Α Ν Ρ - Κ Ο Σ

433-437. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ο: οἰς, λύκος,
χούρος, ἀμέρος, ὄνος. — 438-439. Ο χαροπός
(τῆς χειρός καὶ τοῦ δένδρου) Ταρσός (τοῦ πο-
δὸς καὶ ποδὸς τῆς Κιλικίας.) — 440. Σ ΑΡΟΝ-
ΝΗΣ Σ Α (ΣημείοΝ, ΑφΗ, ΡησίΣ, ΟξεΙΑ, ΝηστεΙΑ.) — 441. Τὸ λακωνίζειν εστὶ φιλοσο-
φεῖν. (τὸ, Δάκων, εἰ, ιην, ἐς, τί, φίλος, θριν.)

Σ * ι * ο * ο * ι * ι * ο * η * η * ι

548. Αναγοριμάτεισμός.

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Εύρωπης δύναται νὰ μετηγίνεις
[τῆσσας]
Κι' ἔργον τέχνης θὰ ἐπιτύχῃς ἀν μαναρ-
ματίσῃς
Εστάλη δὲν τῆς Ηραΐδος τοῦ Ζαλόγρου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχέντα εἰς τὴν χώραν ήμων ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Επί Ελλάδας λ